

Bezienswaardigheden in de samenwerkende gemeenten Simmern-Rheinböllen

Schinderhannestoren

Aan de oosthoek van de voormalige stadsvesting verheft zich een vestigingstoren , die oorspronkelijk als kruitmagazijn en als gevangenisruimte diende.

Als een van de weinige gebouwen , overleefde het de grote brand en verwoesting van 1689. Het steile, barokke kegeldak als ook de westelijke vrije trap kreeg de toren in 1750. Hij draagt zijn naam naar de beroemd-beruchte rover Johannes Bückler, genaamd "Schinderhannes".

Nadat hij eind februari 1799 in Schnepfenbach gevangen genomen was, werd hij naar Simmern gebracht en daar gevangen gezet. In de nacht van 19 op 20 augustus 1799 lukte het hem om uit de, tot dan toe uitbraakzeker geldende, toren te ontsnappen. De Schinderhannestoren dient tegenwoordig als conferentie- en vergaderingsruimte.

Aan de roverhoofdman Schinderhannes is de tentoonstelling "realiteit en mythen van Schinderhannes" gewijd.

Nieuwe kasteel

De middeleeuwse burcht in Simmern werd onder graaf Friedrich I, uit de Palts, (1459-1480) verbouwd als residentie van de hertogen uit Simmern. Al 200 jaar later werd de stad in de erfopvolgingsoorlog (1689) totaal verwoest.

Het nieuwe kasteel ontstond op de gewelven van het oude gebouw 1708-1713 als administratief hoofdkantoor van een hoofdmagistraat uit de Kurpalts. Het gebouw bestaat uit een hoofdgebouw met twee naar voren gerichte zijvleugels in klassieke stijl. Oorspronkelijk waren deze aan beide zijden door een slotvijver omgeven.

Sinds het begin van de 19^e eeuw werd het gebouw verschillende doelen gebruikt : als gerechtsgebouw, school, garnizoen, arrestatieruimte en dienstwoning. Momenteel bevinden zich hier de foyer en feestzaal, de trouwzaal van de gemeente, het Hunsrück museum met kunstverzamelingen van de schilder en beeldhouwer Friedrich Karl Ströher, de bibliotheek alsmede de toeristeninformatie van de stad Simmern/Hunsrück en de samenwerkende gemeenten Simmern-Rheinböllen.

Bibliotheek im Neuen Schloss

Schlossplatz 4

55469 Simmern/hunsrück.

Tel. 00496761/7148

Fax 00496761/908046

E mail : [stadtbuecherei @ simmern.de](mailto:stadtbuecherei@simmern.de)

Toeristeninformatie en kantoor van de Volkshogeschool Hunsrück

Am Schlossplatz

55469 Simmern/Hunsrück

Tel. 00496761/837-293 /297, fax 837-299

Mail: tourist-info@sim-rhb.de

www.sim-rhb/tourismus

Protestante Stephanskerk.

Zij was het middelpunt van een middeleeuwse grote parochie. Bij de bouw van het driescheepse, laat- gotische hallenkerk legde hertog Johann 1 in het jaar 1486 de eerste steen. Aan het langgerekte koorzijde ligt aan de noordkant de toren en de sacristie, aan de zuidkant werd de grafkapel van de vorsten van Simmern aangebouwd.

Het orgel uit het jaar 1782 is het grootste orgel van de Hunsrück en komt uit de orgelbouwwerkplaats Stumm. De grafmonumenten in de St. Annakapel aan de zuidzijde behoren tot de beduidenste beeldhouwkunstwerken van de 16^e eeuw, tussen Mainz en Trier. Ze ontstonden in de werkplaatsen van Jacob Kerre, Johann von Trarbach en van Hans Ruprecht Hoffmann. Te zien zijn de grafmonumenten van hertog Johann 1, van Johanna von Nassau-Saarbrücken, van Emilia von Württemberg en de dubbelgraven van hertog Johann II en van hertog Reichard met echtgenoten.

Katholieke parochiekerk St. Josef.

Keurvorst Karl Theodor uit de Palts keurde, bij zijn bezoek aan Simmern in het jaar 1744 de bouw van een katholieke parochiekerk, goed. Zij werd tussen 1749 en 1752 naar de ontwerpen van de keurpalts bouw- en werkmeester Johann Jakob Rischer in de Klostergasse gebouwd. Een half rond koor grenst aan de rechthoekige Langhauszaal, en aan de top verheft zich de koepelvormige klokkentoren. Een uit twee verdiepingen bestaande vooraan gelegen hal verbindt portaal en een trap verbindt de kerk met het 1703/04 opgerichte Karmelietenklooster (tegenwoordig parochiekerk).

Kunsthistorisch interessant zijn de zolderfresco's van de hofschilder Francesco Bernhardini uit Mannheim : de aanbidding van het Kind. Het oorspronkelijke hoogaltaar wordt toegeschreven aan de beeldhouwer Paul Egell uit Mannheim.

Leerlooiers werkplaatsen

Het leerlooierswerk had sinds de middeleeuwen voor Simmern en de hele omgeving een grote betekenis. Vanuit de omliggende gemeenten kwamen de huiden en in Simmern waren de leerlooierijen. Door een verordening van de keurvorst van 1768 werden de bedrijven gevestigd in de tegenwoordige Gerbereistraße. Een stadsoverzicht van 1900 laat de situatie zien. De handwerkstraditie eindigde in Simmern in de jaren 1930.

De kleine leerlooierswerkplaatsen behoren tot de weinige overblijfselen van dit beroep. Het werd als kleine werkplaats gebruikt en de middelste verdieping als droogschuur voor de huiden. Door de kleppen die aan de zijkant zitten kon de luchttoevoer geregeld worden. Het gebouw zelf stamt oorspronkelijk uit de 19^e eeuw. Om de werkplaats te kunnen restaureren in de jaren 2012-2015 werd het vanwege het hoge water iets verplaatst en opgehoogd. Bij dit verplaatsen werden nog spullen gevonden, waar de huiden gelooid werden.

Het Hunsrück-Museum Simmern

Het museum in Simmern werd in 1921 als streekmuseum gevestigd en in de Schinderhannestoren ondergebracht. In 1930 kwam de verzameling in het nieuwe kasteel. Het Hunsrück museum presenteert objecten en documenten uit de natuur- en cultuurgeschiedenis uit de streek met verzamelingen over volkskunde (meubels/kleding), de voor en vroege geschiedenis/Romeinse tijd, stads- en territoriumgeschiedenis /munten, kaarten, gravures), natuurkunde (fossielen, beschermde soorten). Aan de televisie- en filmgeschiedenis van de Hunsrück is een bijzondere afdeling gewijd. Sinds 1998 bevindt zich op de zolderverdieping van het nieuwe kasteel de kunstverzameling van de schilder Friedrich Karl Ströher (1876-1925).

Het Hunsrück museum beschikt over een krantenarchief (de Hunsrück krant sinds 1850) en een museumbibliotheek. In het nieuwe kasteel zijn ook het fotoarchief van de stad en de voormalige samenwerkende gemeentes van Simmern, evenals de bibliotheek ondergebracht. Opgeslagen in de voormalige gevangentoren van de stad is de tentoonstelling "mythes en realiteit" over de roverhoofdman Schinderhannes.

De familie Wittelsbach uit de lijn Palts-Simmern.

De Paltsgraven van Simmern stammen van het huis Wittelsbach en vormden na de erfdeling in het jaar 1410 de eigen Palts-Simmern lijn. Hun residentie was het prachtige renaissancekasteel, dat in 1689 vernietigd werd. Onder hertog Johan II (1492-1557) beleefde de stad een nooit meer bereikte bloei. In een genealogie, in een kroniek op rijm en als auteur van werken, die in zijn hofdrukkerij verschenen, heeft zijn omvattende kennis literaire neerslag gekregen. Tijdgenoten en nageslacht noemen hem een "uitzonderlijk, ervaren en belezen heer" en "een dichter en geleerde op de vorstentron" Zijn zoon Friedrich II werd in 1559 in Heidelberg keurvorst van de Palts. Na hem volgen nog vijf keurvorsten uit de lijn Simmern. De Wittelsbacher uit de Palts lijn –Simmern was familie van

talrijke vorsten- en koningshuizen in Europa. Als keurvorsten uit de Palts bekleeden ze het ambt van aartshofbeambte en kozen de koning.

Openingstijden van het Hunsrück museum:

Zaterdag en zondag : 14.00 tot 17.00 uur.

Maandag gesloten.

Januari, februari, Pasen, Pinkstermaandag, Kerstmis en Oudejaarsdag gesloten.

Toegang:

Kinderen onder de 6 jaar : vrije toegang, verminderd tarief € 1,00

Volwassenen : € 2,00. Groepen/verminderd tarief € 1,50

Museumrondleiding : € 30,00 vermeerderd met de toegangsprijs.

Hunsrück-museum

Schlossplatz 4

55469 Simmern/Hunsrück

Tel. 00496761-7009

Fax 00496761-908044

info@hunsrueck-museum.de

www.hunsrueck-museum.de

www.Friedrich-Karl-Stroeher.de

Kunstverzameling Friedrich Karl Stöher

Het nagenoeg complete levenswerk van de schilder en beeldhouwer Friedrich Karl Ströher (1876-1925) wordt in wisselende presentatie van de kunstverzameling Ströher tentoongesteld. Schetsen uit zijn studententijd aan de academie van Colarossi in Parijs, olieverfschilderijen van zijn reizen door Spanje en Frankrijk, werken uit zijn Berlijnse studietijd bij Arthur Kampf en expressionistische bekoorlijke aquarellen uit zijn laatste levensjaren zijn te zien. Aan de ontwikkeling van de kunstenaar herinneren foto's en uittreksels uit zijn memoires.

Cultuurhistorisch museum Neuerkirch

De, in de voormalige schuur en in het woonhuis, gepresenteerde verzameling omvat typische boerenwerktuigen en handwerktuigen en machines, die deels nog tot in het midden van de 20^e eeuw in inzet waren.

Getoond worden handwerktuigen, ploegen, karren en paardentuigen. Een maalwerk herinnert aan de onmisbare molens voor het dagelijks noodzakelijke meel. In verschillende werkplaatsen worden oude beroepen voorgesteld o.a. : smid (in de voormalige stal), wagenmaker, dakdekker, meubelmaker, schoenmaker, kapper, kleermaker, huislager, imker, mandenmaker. Bovendien zijn de gereedschappen van de vlas- en lakenverwerking te zien. Sinds 2009 bevindt het museum zich in een goed functionerende koffiebranderij.

Het woonhuis laat aspecten zien van het landelijke boeren woonverhoudingen : een oude keuken, woon- en slaapgelegenheden op de begane grond en verdere ruimtes op de bovenverdieping. In enige vetrekken in het woonhuis en de schuur worden wisselende tentoonstellingen gehouden.

Gedragen wordt het museum door de vereniging cultuurhistorisch museum Neuerkirch e.V., die op 16 april 1986 gesticht werd.

Informatie : Hunsrück-museum Simmern.

Hunsrückdom in Ravengiersburg.

Deze plaats dankt zijn naam aan de edelman Rabangar, die in de 10^e eeuw op een steile rots boven de Simmerbeek een burcht bouwde. In 1072 werd een burchtkapel ingewijd. Twee jaar later stichtten graaf Berthold en zijn echtgenote Hedwig een Augustijnse kostschool. Dat bestond tot 1566. Toen ging het rijke bezit over aan het hertogdom Simmern. Sinds 1699 is de kerk een katholieke parochie. De kloostergebouwen werden in 1920 door missionarissen van de Heilige Familie overgenomen, die een theologische hogeschool oprichtten. Van de middeleeuwse kloostergebouwen heeft het, met de dubbele torens, 42 meter hoge westelijke gedeelte met talrijke reliefs en plastieken de storm der tijden overleefd. Het schip van de kerk is meerdere malen afgebrand. Het hoogaltaar met de groep van de Kruisiging, stamt uit het jaar 1722, het prachtige orgel ontstond in de eerste helft van de 18^e eeuw.

De Nunckerk in Sargenroth

Een herkenningsteken van de Hunsrück is de Nunckerk. Als vroegere bedevaartkerk staat zij in de schaduw van oude linde- en kastanjabomen en biedt een schilderachtige aanblik.

Op het Rochusveld bij de Nunckerk werden sinds de middeleeuwen, onder vrije hemel de rechtsspraken van het klooster van Ravengiersburg gehouden.

Op de eerste dinsdag in september wordt de Nunckerkse markt gehouden, deze kan terugkijken op een eeuwenoude traditie en is tot op heden een geliefd volksfeest gebleven.

Van de middeleeuwse kerkgebouwen is de toren behouden. Het schip van de kerk werd in 1745 nieuw gebouwd. In de kelderverdieping van de toren zijn wand- en gewelfschilderingen uit de 2^e helft van de 13^e eeuw behouden. Zij laten Christus op de troon zien, omringd door

de vier evangelisten, de optocht van de zaligen en de verdoemden. De schilderijen in de ramen en in de koorbogen onthullen het bezoek van Maria en de slimme en dwaze maagden en dateren uit de 14^e eeuw.

De Wildburcht bij Sargenroth

Op de grens van de gemeente Sargenroth ligt midden in het diepe Soonwald een oude rijksburcht, die in de 12^e eeuw onder de het huis Staufern een rol gespeeld heeft. Van hier uit beheren Rijksministers de koninklijke bossen en beveiligen ze de wegen van de rivier de Nahe over de Hunsrück tot de Moezel. In de burcht leefden meerdere adellijke families. De Rijksministers en Vrijheren van Wildberg verworven de gebouwen van de Duitse koningen, maar verkochten ze in de 15^e eeuw aan de hertogen van Simmern. De burcht diende hen als jachtburcht. Nu is de op 600 meter hoogte gelegen burcht bijna helemaal verdwenen.

De Bismarcktoren

In het jaar 1900 ging de eerste schop de grond in, voor het bouwen van de Bismarcktoren. Deze werd in 1902 ingewijd. In die jaren, tijdens de Bismarckverering, zou het een eerbetoon moeten zijn als een "symbool van dankbaarheid en trouw". Door giften werd het mogelijk gemaakt om de toren te kunnen bouwen, de materialen werden vrijwillig getransporteerd.

Naar ontwerpen van de architect Wilhelm Kreis uit Dresden, ontstond een 17,50 meter hoge toren uit kwartsiet uit het Soonwald, met twee vrije trappen en een platform.

Van hier uit ontvouwt zich voor de toeschouwer de complete schoonheid van het landschap van de Hunsrück, het Soonwald op de achtergrond en de heuvelachtige hoogvlakte in het noorden en westen.

De protestante pastorie in Rheinböllen

Het (naast de protestante parochiekerk) oudste gebouw van de stad wijst deels terug naar de 17e eeuw. Prominenten vonden hier onderdak op 2 januari 1814 (niet al op 1 januari, zo een aangebrachte gedenksteen wijs maken wil) prins Wilhelm van Pruisen, generaal veldmaarschalk Blücher en generaal-majoor von Clausewitz. Zij volgden na de legendarische rijnoversteek bij Kaub, in de nieuwjaarsnacht de geallieerde troepen omhoog naar de hoogtes van de Hunsrück om de legers van Napoleon te verdrijven. Hiermee eindigde een twintig jaar durende intermezzo van Franse bezetting van ons vaderland.

De hermitage Reizenborn in het bos bij Riesweiler

De aanleiding voor de stichting van de hermitage gaat terug naar een legende, nadat aan de Reizenborn de maagd Maria verscheen en het water uit de bron een heilzame werking kreeg. De oprichting van een bedevaartkapel in het jaar 1732 is in een oorkonde vastgelegd.

In de kapel werd een beeld van genade geplaatst “onze lieve Vrouw van Reizenborn”. Omdat het aantal bedevaartgangers bleef stijgen, moest een nieuwe kapel gebouwd worden, die in 1778 ingewijd werd. Naast de kerk stond een kleine nederzetting, bewoond door twee heremieten. In de door de Fransen bezette tijd, werd de nederzetting geplunderd en in 1796 tenslotte opgegeven.

De cryptekapel “St. Maria en St. Michael” in Rheinböllerhütte

Al sinds 1857 bestonden gedeeltes van de begrafenis kapel, waar in de kelderruimte talrijke leden van de familie Puricelli hun laatste rustplaats vonden. De sarcofagen zijn inmiddels naar een andere plaats overgebracht, de kapel is niet toegankelijk.

De jager uit de Churpalts

Tot op heden zijn er onderzoeksgeschillen over de legendarische “jager uit de Churpalts” bezongen in een geliefd Duits volkslied. Was het Friedrich Wilhelm Utsch, de bezitter van de Rheinböllerhütte, of de in Argenthal begraven Johann Adam Melsheimer ? Bij de houtvesterswoning Entenpfuhl in het Soonwald werd voor de jager een monument opgericht.

Het Hochsteinchen

Op de, op een na hoogste top van het Soonwald, met 648 meter, zuidelijk van Rheinböllen en Ellern, siert sinds 1893 een 18 meter hoge uitzichttoren. Van het bovenste platform geniet de bezoeker bij helder weer van uitzichten op de Taunus, de Hohen Acht en de Donnersberg.

De protestante kerk in Mörsbach

De “Edelman Thiderich von Mergesbach” voltooide in het jaar 1006 de bouw van een kerk op zijn landgoed. Een van de meest beduidende mannen uit het Rijk, de machtige aartsbisschop Williges von Mainz, kwam aan, om het nieuwe Godshuis in te wijden. Het handelt zich om het oudste heilige gebouw van de Hunsrück, heden ten dage. De gotische klokkentoren boven het schip, werd waarschijnlijk in 1373 gebouwd.

De protestante kerk in Rheinböllen

De vroegste vermelding van het Godshuis gaat terug tot het jaar 1332, de compacte toren dateert, althans qua fundering, uit die tijd. Rondom het Godshuis lag van ongeveer 1575 tot 1845 het kerkhof. In maart 1945 ging het gebouw door artilleriebeschietingen van de Amerikanen in vlammen op, enkel en alleen de ringmuren bleven intact. De wederopbouw duurde meer dan drie jaar.

De katholieke kerk “St. Erasmus” in Rheinböllen

Na de reformatie ging de katholieke kerk in protestante handen over. Pas na 1872 beschikten de katholieken weer over een geschikt Godshuis met de driebeukige, neogotische kerk, waarvan de plaatselijke pers bij de inwijding roemde als een “prachtig gebouw en een sieraad voor de Hunsrück”

De bron “Rehrebore” op de markt in Rheinböllen

Het herkenningspunt van Rheinböllen , de in 1840 gebouwde ronde bron, staat op de marktplaats –het historisch gezien belangrijkste punt van de stad. De piramidevormige zandstenen schacht draagt de vier wapenschilden van de plaatsen van het voormalige ambtsgebied. Naar overleveringen , droogde het water, ook niet in de droogste jaren, op. Al in de 14^e eeuw, zorgde de bron voor de watervoorziening van het plaatselijk gelegen churpaltse gerechtsgebouw.

De familie Puricelli.

De Italiaanse immigranten familie Puricelli is tot 1750 terug te voeren in de Hunsrück-Nahe streek. De opkomst tot een van de beduidenste families van de Hunsrück begon met Carl Anton Puricelli, die in 1791 trouwde met de dochter van de eigenaar van de Rheinböllerhütte, Friedrich Wilhelm Utsch. In dat zelfde jaar werd hij bevorderd tot mede eigenaar van zijn schoonvaders onderneming. De volgende generatie ondernemers deden sinds 1836 zaken onder de naam “Gebroeders Puricelli”. Met hun werk, dat destijds in de Duitse ijzerindustrie bekend was, verwierven zij aanzien van de staat. Met de verkoop van het hele areaal in 1962, kwam er een einde aan een industriële dynastie van ongeveer 170 jaar. De familie vergaarde in de loop van de tijd een enorme rijkdom. Zo bezaten zij aan het einde van de 19^e eeuw onder andere 48 landgoederen in de Hunsrück, en de Nahe en in Oostbeieren. De familie liet veel mensen van hun welvaart profiteren. Door de generaties heen trad de familie vele malen op als schenker, donateur en begunstiger van culturele en charitatieve instellingen, maar ook ondersteunden ze talrijke arme families in nood. Als voorbeeld worden ook genoemd twee ziekenhuizen, een weeshuis een blindeninrichting en meerdere Godshuizen.

De voormalige weeshuiskapel (Stichting Puricelli) in Rheinböllen

De in 1862 gestorven "Jenny" Puricelli had bepaald, dat haar vermogen dat zij geerfd had aan een stichting na te laten om de bouw van een wees- en ziekenhuis te realiseren. Als derde gebouw hierbij, ontstond in 1888 de kapel "van de Onbevleete Ontvangenis". Niet alleen vanwege zijn mozaïkvloer, de grootste samenhangende in onze streek, is de kapel een juweel onder de Godshuizen in de Hunsrück.

VERBANDSGEMEINDE SIMMERN-RHEINBÖLLEN

Tourist-Information im Neuen Schloss

Brühlstraße 2

55469 Simmern/Hunsrück

Tel.: 00496761 837 -296/297

Fax.: 00496761-837-299

E-Mail: tourist-info@sim-rhb.de

Homepage: www.sim-rhb/tourismus